5

ລູກຂອງທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຫຍັງແດ່?

ເດັກບາງຄົນກໍ່ຫູໜວກສະໜິດ ແລະ ບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສິ່ງໃດເລີຍ ຫຼື ສາມາດໄດ້ຍິນພຽງແຕ່ສຽງດັງໆເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເດັກຍັງອ່ອນຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ສາມາດສັງເກດເຫັນວ່າລູກຂອງຕົນບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ທາງຫູໄດ້ ເພາະວ່າ ເດັກບໍ່ມີການໝູນຫົວຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ຕອບສະໜອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະເປັນສຽງທີ່ດັງແຮງກໍຕາມ.

ຍັງມີເດັກຫຼາຍໆຄົນທີ່ພິການທາງຫູທີ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ. ກໍ່ລະນີການສູນເສຍການຟັງປະເພດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນເປັນການຍາກຫຼາຍສໍາລັບພໍ່ແມ່ໃນການສັງເກດ. ເດັກອາດຈະສະແດງເຮັດໃຫ້ແປກໃຈ ຫຼື ມີການໝູນຫົວຂອງເຂົາໄປຫາບ່ອນທີ່ມີສຽງດັງ ແຕ່ສຽງທີ່ຄ່ອຍຜັດບໍ່ໄດ້ຜົນ. ເຂົາອາດຈະ

ຕອບສະໜອງພຽງແຕ່ປະເພດສຽງສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ເດັກບາງຄົນຜັດຍັງສາມາດໄດ້ຍິນພຽງເລັກໜ້ອຍ ເມື່ອມີຄົນເວົ້າກັບພວກເຂົາ. ພວກເຂົາອາດຈະຮຽນຮູ້ຊ້າໃນການຈົດຈໍາ ແລະ ຕອບສະໜອງບາງຄໍາສັບ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນໝົດທຸກຄໍາສັບທັງໝົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ພໍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ເດັກທີ່ມີການສູນເສຍການຟັງປະເພດນີ້ ແມ່ນຈະມີຄວາມຊັກຊ້າໃນການຮຽນເວົ້າ.

ເດັກຫຼາຍໆຄົນທີ່ສູນເສຍການຟັງເນື່ອງຈາກການຊຶມເຊື້ອທາງຫູເປັນເວລາຍາວນານ ແລະ ຫຼາຍຄັ້ງຊໍ້າຊາກກັນ ຫຼື ອີກສາເຫດໜຶ່ງອາດເປັນຜົນເນື່ອງມາຈາກຢາ. ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ ອາດບໍ່ສັງເກດເຫັນວ່າເດັກໄດ້ສູນເສຍການຟັງຂອງເຂົາໄປຢ່າງຊ້າໆ ຈົນກະທັ້ງເຂົາມີອາຍຸໄດ້ 4-5 ປີ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ທັນຮຽນເວົ້າເທື່ອ ຫຼື ບໍ່ທັນສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງໄດ້.

ຖ້າທ່ານຫາກຮູ້ວ່າ ລູກຂອງທ່ານສາມາດຮັບຮູ້ທາງຫູໄດ້ຫຼາຍພຽງໃດນັ້ນ ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແບບໃດແກ່ເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາສາມາດສື່ສານໄດ້. ບາງຄັ້ງພໍ່ແມ່, ເດັກຄົນອື່ນໆ ຫຼື ຄູຄິດວ່າ ເດັກທີ່ສູນເສຍການຟັງນັ້ນແມ່ນການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານຈິດໃຈຊ້າເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກເດັກທີ່ພິການທາງຫູຫາກໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນພິເສດໃນການຮຽນຮູ້ການສື່ສານນັ້ນ, ພວກເຂົາເກືອບທັງໝົດສາມາດຮຽນ ແລະ ໄດ້ຮັບການສຶກສາຄືກັບເດັກຄົນອື່ນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຊອກຮູ້ວ່າມີຫຍັງຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ບໍ່ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ທາງຫູຂອງເດັກ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສຽງ

ຖ້າຫາກພໍ່ແມ່ຮູ້ກ່ຽວກັບປະເພດສຽງຕ່າງໆ, ມັນກໍ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈໄດ້ ສຽງແຮງປານໃດ ແລະ ສຽງປະເພດໃດທີ່ລູກຂອງຕົນສາມາດຮັບຟັງໄດ້.

ຄວາມດັງຂອງສຽງ

ບາງສຽງກໍ່ດັງແຮງກວ່າສຽງອື່ນໆ. ສຽງດັງທີ່ຢູ່ໃກ້ກວ່າຈະດັງກວ່າສຽງດັງທີ່ຢູ່ຫ່າງອອກໄປ.

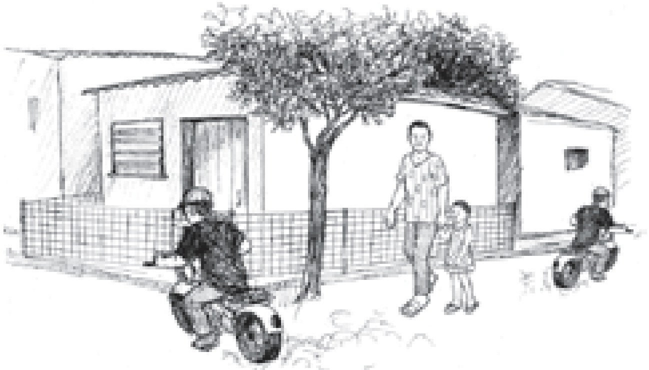

ລົດຈັກແມ່ນຈະມີສຽງດັງກວ່າຄົນຍ່າງ, ເມື່ອລົດຈັກຄັນທີ່ເຂົ້າມາໃກ້ແມ່ນມັນຈະມີສຽງດັງກວ່າຄັນທີ່ຢູ່ໄກອອກໄປ.

ບາງສຽງກໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ດັງແຮງຂຶ້ນ ຫຼື ດັງຄ່ອຍລົງໄດ້. ຕົວຢ່າງ: ທ່ານສາມາດເພີ່ມຄວາມດັງຂອງວິທະຍຸໄດ້ ຫຼື ທ່ານສາມາດເຮັດໃຫ້ສຽງຂອງທ່ານຄ່ອຍລົງໄດ້ ໂດຍການປ່ຽນຈາກການແຂກຮ້ອງໃສ່ມາເປັນການກະຊິບ.

ສຽງດັງ

ສຽງຄ່ອຍ

ລະດັບຂອງສຽງ

ລະດັບຂອງສຽງແມ່ນຂະໜາດຂອງສຽງນັ້ນຕ່ຳ ຫຼື ສູງພຽງໃດເຊັ່ນ: ຢູ່ໃນດົນຕີ, ສຽງສາມາດຂຶ້ນ ແລະ ລົງໄດ້ຈາກລະດັບສູງຫາຕ່ຳ.

ລະດັບສຽງສູງ

ສຽງນົກຮ້ອງ

ສຽງເປົ່າປີ່

ສຽງຖອກນ້ຳ

ສຽງເດັກນ້ອຍໄຫ້

ສຽງສູງ ແມ່ນຈະເປັນສຽງທີ່ຄົມ ແລະ ບາງ, ເຊິ່ງສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ໃນເມື່ອມັນຜ່ານເຂົ້າຫູຂອງເຮົາ.

ລະດັບສຽງຕ່ຳ

ສຽງງົວຮ້ອງ

ສຽງຕີກອງ

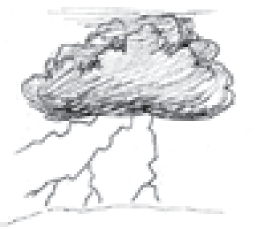

ສຽງຟ້າຮ້ອງ

ສຽງຜູ້ຊາຍ

ສຽງຕ່ຳ ແມ່ນເປັນສຽງເຕັມ ແລະ ສຽງໃຫຍ່, ເຊິ່ງທ່ານສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ໃນກະດູກຂອງທ່ານ.

ສຽງຄຳເວົ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ ອາດຈະມີລະດັບສຽງສູງ ຫຼື ຕ່ຳ. ຕົວຢ່າງ: ຕ້ອງເຮັດສຽງຍາວ “ໂອ...” ແລະ ສຽງ “ມມມ໌...” (ສຽງນີ້ຄ້າຍກັບວ່າເຈົ້າງັບປາກແລ້ວເວົ້າ ຮື ຍາວໆ ແລະ ມີສຽງ ມ ຢູ່ນຳ) ແມ່ນລະດັບສຽງຕ່ຳ, ສ່ວນສຽງຍາວ “ອີ...” ແມ່ນມີລະດັບສຽງກາງ. ແຕ່ສຽງ “ສສສ໌...” ແລະ ສຽງ “ຟຟຟ໌...” ແມ່ນລະດັບສຽງສູງຕ້ອງມີລົມແຮງອອກຈາກຫວ່າງແຂ້ວ.

ການສູນເສຍການຟັງມີຫຼາຍປະເພດ

ເດັກຜູ້ທີ່ມີບັນຫາໃນການຟັງນັ້ນ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຟັງຄວາມດັງຂອງສຽງ ແລະ ລະດັບສຽງ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:

ເດັກຄົນນີ້ ບໍ່ສາມາດຮັບຟັງສຽງໄດ້ດີ, ລາວບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ເປັນລະດັບສຽງສູງໄດ້.

ລາວບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ພໍ່ຂອງລາວເປົ່າປີ່ໄດ້, ແຕ່ລາວຜັດສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຕ່ຳ ແລະ ສຽງທີ່ດັງແຮງໄດ້ ເຊັ່ນ: ສຽງກອງ.

ເດັກຍິງຄົນນີ້ບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຢ່າງຈະແຈ້ງ. ເຊິ່ງລາວບໍ່ສາມາດຟັງສຽງລະດັບສຽງກາງໄດ້.

ແຕ່ລາວຜັດສາມາດໄດ້ຍິນສຽງລະດັບສຽງສູງໄດ້, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງສາມາດໄດ້ຍິນສຽງເດັກນ້ອຍໄຫ້ ແລະ ລາວຍັງສາມາດໄດ້ຍິນສຽງລະດັບສຽງຕ່ຳໄດ້ ເຊັ່ນ: ສຽງເວົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວ. ແຕ່ລາວຜັດບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງເວົ້າຂອງແມ່ລາວໄດ້.

ເດັກຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ສາມາດຮັບຟັງໄດ້ດີປານໃດ. ລາວບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງລະດັບສຽງຕ່ຳ.

ລາວບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ພໍ່ຂອງລາວຕີກອງໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາວຈະຮູ້ສຶກໄດ້ເຖິງຄວາມສັ່ນຂອງມັນກໍ່ຕາມ. ແຕ່ລາວຜັດສາມາດໄດ້ຍິນສຽງລະດັບສຽງສູງໄດ້.

ເດັກຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນຫູໜວກຢ່າງສະໜິດ, ລາວບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງໃດໆ ທັງສິ້ນ.

ເດີ່ນບ້ານ ຫຼື ສຽງລົດບັນທຸກຕາມທ້ອງຖະໜົນ, ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຍັງເຖິງວ່າສຽງເຫຼົ່ານັ້ນຈະດັງພຽງໃດກໍ່ຕາມ.

ສຽງໃດແດ່ທີ່ລູກຂອງທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນ?

ຖ້າຫາກລູກຂອງທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນພຽງເລັກໜ້ອຍແລ້ວ, ຈົ່ງພະຍາຍາມຊອກຮູ້ວ່າ ມີສຽງໃດແດ່ທີ່ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນ ເຊິ່ງມັນຈະສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຫຼາຍ. ເມື່ອທ່ານມີຄວາມຮູ້ຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ທາງຫູຂອງລູກທ່ານ ມັນຈະເປັນຜົນດີ. ເພາະວ່າ ທ່ານຈະສາມາດສື່ສານໃນວິທີທີ່ເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ການສັງເກດວ່າລູກຂອງທ່ານ ຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງແນວໃດ

ເປັນການຍາກຫຼາຍທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ເມື່ອໃດເດັກຈຶ່ງສາມາດໄດ້ຍິນສຽງ ໂດຍສະເພາະ ກັບເດັກອ່ອນ, ແຕ່ທ່ານຈະຮູ້ຖ້າຫາກລູກຂອງທ່ານໄດ້ຍິນສຽງ ເພາະວ່າເຂົາອາດຈະ:

- ເຄື່ອນເໜັງແຂນ ແລະ ຂາຂອງເຂົາ.
- ປ່ຽນຮູບລັກສະນະໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ.
- ຢຸດນິ້ງບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ.
- ສ້າງສຽງຂອງເຂົາອອກມາ
- ຍິ້ມ ຫຼື ຫົວ.
- ຫັນໄປຫາສຽງດັ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫຼື ອຽງຫູຂອງເຂົາເພື່ອຟັງສຽງນັ້ນ.
- ສະດຸ້ງຕົກໃຈ, ມືນຕາກວ້າງ ຫຼື ກະພິບຕາ.

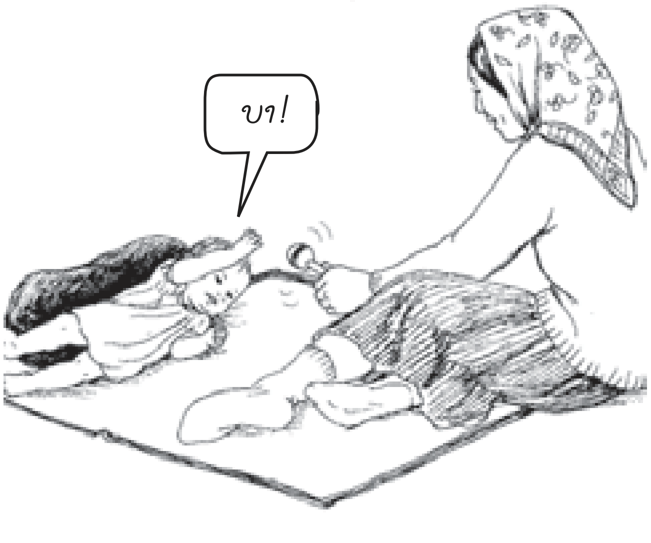

ລູກຂອງທ່ານຄ້າຍຄືກັບວ່າໄດ້ຍິນສຽງໃດສຽງໜຶ່ງຫຼືບໍ?

ການຊອກຮູ້ວ່າມີສຽງໃດແດ່ທີ່ເດັກສາມາດໄດ້ຍິນນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາຍາມສັງເກດເຂົາຢ່າງໃກ້ຊິດໃນຕະຫຼອດວັນ ແລະ ຖາມຕົນເອງວ່າ:

- ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນສຽງລະດັບສຽງສູງ ຫຼື ສຽງລະດັບສຽງຕ່ຳໄດ້ເກືອບທັງໝົດ ຫຼື ເປັນສຽງທີ່ມີການປະສົມປະສານຂອງທັງສອງສຽງນັ້ນ?
- ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນເປັນບາງເວລາບໍ?
- ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ມີດງຽບບໍ?
- ເຂົາສາມາດຍໄດ້ຍິນແຕ່ສຽງທີ່ດັງເທົ່ານັ້ນບໍ?

ເມື່ອຫ້ອງມີດງຽບ ໂກຟີ ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຂອງຮູບກັບທີ່ຕົກລົງມາໄດ້.

ໂກຟີ ອາດຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຮູບກັບທີ່ຕົກລົງມາໄດ້ ໃນເມື່ອມີສຽງອື່ນລົບກວນຢູ່ໃນຫ້ອງ.

ການກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງເດັກຢູ່ເຮືອນ

ມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງເດັກນ້ອຍ. ແຕ່ຖ້າຫາກເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງລູກຂອງທ່ານແລ້ວ, ມັນຈະມີສ່ວນຊ່ວຍໄດ້ຫຼາຍ ຖ້າທ່ານຫາກສາມາດກວດສອບຄວາມອາດສາມາດໃນການຟັງຂອງລູກທ່ານກ່ອນ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທ່ານເອງກໍ່ສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ຜູ້ຊ່ຽວຊານນັ້ນໄດ້ ແລະ ທ່ານເອງກໍ່ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດີຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ຊ່ຽວຊານຈະເຮັດຫຍັງກັບລູກຂອງທ່ານ.

ເຊັ່ນດຽວກັບການກວດສອບການຟັງຢູ່ໃນເຮືອນ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຫາໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໃນການກວດສອບດ້ວຍຕົນເອງກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມໝັ້ນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການດູແລລູກຂອງທ່ານ ແລະ ມັນຍັງເປັນວິທີທີ່ດີສຳລັບໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເຮັດໃຫ້ລູກຂອງທ່ານຮຽນຮູ້ໃນການສື່ສານ.

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າ ລູກຂອງທ່ານອາດຈະຕອບສະໜອງຕໍ່:

- ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງສຽງ.
- ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນມານັ້ນ.
- ການສະແດງສີໜ້າ ຫຼື ພາສາມືຂອງທ່ານ.

ແລະ ລູກຂອງທ່ານອາດຈະບໍ່ຕອບສະໜອງເລີຍຖ້າຫາກ:

- ເຂົາຍັງຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການເຮັດສິ່ງອື່ນ.
- ເຂົາເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ມີອາການຕິດເຊື້ອຂອງຫູ.
- ເຂົາຫາກອິດເມື່ອຍ, ເບື່ອ ຫຼື ອາລົມບໍ່ດີ.

ວິທີການກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງລູກທ່ານ

ຈົ່ງພະຍາຍາມສັງເກດເບິ່ງວ່າ ມີປະເພດສຽງໃດແດ່ທີ່ລູກຂອງທ່ານ ຕອບສະໜອງກັບໃນແຕ່ລະວັນ. ວິທີນີ້ເປັນວິທີທີ່ດີ ແລະ ທົ່ວໄປໃນການຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຟັງຂອງລູກທ່ານ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທ່ານສາມາດກວດສອບເບິ່ງວ່າ ສຽງໃດແດ່ທີ່ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນສາກ່ອນເຊັ່ນ: ສຽງວັດຖຸໃດແດ່, ຕໍ່ມາແມ່ນສຽງຄຳເວົ້າໃດແດ່ທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເມື່ອຄົນເຮົາລົມກັນ.

ໃນການປະຕິບັດສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້, ທ່ານຕ້ອງການມີ:

- ສະຖານທີ່ທີ່ມີດງຽບ, ບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນ.
- ອຸປະກອນທີ່ຊອກຫາໄດ້ງ່າຍຈຳນວນໜຶ່ງ.
- ຜູ້ຊ່ວຍອີກ 2 ຄົນ.

ທຳອິດແມ່ນກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງເດັກຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຮຸ່ນດຽວກັບລູກຂອງທ່ານວ່າ ການຟັງຂອງຜູ້ໃດທີ່ເປັນປົກກະຕິ. ເຝິກຊ້ອມຈົນທ່ານສາມາດຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ເດັກຈະມີການຕອບສະໜອງແນວໃດ ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງ.

- ຈົ່ງໃຫ້ການກວດສອບນັ້ນເປັນໄປຢ່າງສະບາຍ ແລະ ມ່ວນຊື່ນ.
- ຈົ່ງພະຍາມໃຊ້ເຄື່ອງຫຼິ້ນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອເປັນການເຮັດໃຫ້ເດັກບໍ່ເບື່ອໜ່າຍ.
- ຈົ່ງພະຍາຍາມໃຊ້ໄລຍະເວລາທີ່ສັ້ນໃນການກວດສອບ ໂດຍທີ່ທ່ານສາມາດທົດສອບຄວາມອາດສາມາດໃນການຟັງນັ້ນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 1 ຄັ້ງ.

► ກວດສອບຄວາມດັງ ແລະ ລະດັບຂອງສຽງ

ຜູ້ຊ່ວຍຄົນໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງໜ້າຂອງ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ແລະ ເດັກນັ້ນ. ເຊິ່ງເຂົາເອງຈະສ້າງ ແລະ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກດ້ວຍການສະແດງເຄື່ອງຫຼິ້ນ ໃຫ້ເດັກໄດ້ເຫັນ.

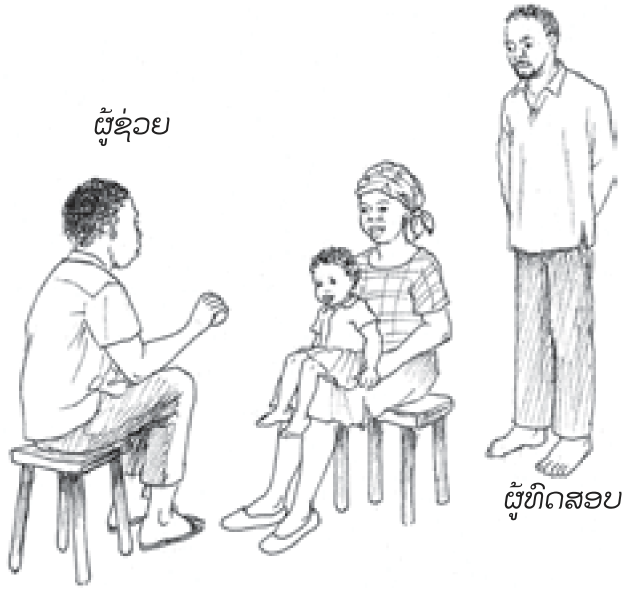

ສ່ວນຄົນອື່ນນັ້ນແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ ໃນໄລຍະຫ່າງປະມານ 1 ແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເດັກສາມາດແນມເຫັນໄດ້, ເຊິ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ທົດສອບ ແລ້ວຜູ້ທົດສອບນີ້ ຈະເປັນຜູ້ທີ່ສ້າງສຽງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະເບື້ອງຂອງເດັກ ເພື່ອໃຫ້ເດັກສາມາດໄດ້ຍິນ. ຖ້າຫາກເດັກຫຼຽວໜ້າໄປເບິ່ງຜູ້ທົດສອບ, ຜູ້ທົດສອບນັ້ນ ບໍ່ຄວນມີປະຕິກິລິຍາໃດໆຕໍ່ເດັກ ແລະເດັກອາດຈະຍິ້ມ ຫຼື ແນມເບິ່ງເທົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃນການກວດສອບຄວາມອາດສາມາດໃນການຟັງ

ໃນການທົດສອບດັ່ງກ່າວນີ້ ທ່ານຈະຕ້ອງການອຸປະກອນທີ່ສ້າງສຽງຂຶ້ນແບບທຳມະດາ ເຊິ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຈາກ 3 ກະປ໋ອງເປົ່າທີ່ຄືກັນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

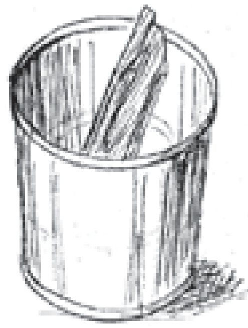

1 *ເອົາບິ້ງໄມ້ຖິ້ມລົງໃນປ໋ອງທີ 1 (ລະດັບສຽງຕ່ຳ)*

2 *ກຳເອົາແກ່ນໝາກຖົ່ວດິບແຫ້ງກຳໃຫຍ່ໜຶ່ງຖິ້ມລົງໃນປ໋ອງທີ 2 (ລະດັບສຽງກາງ)*

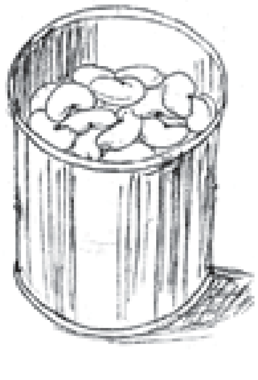

3 *ເອົາເຂົ້າສານກຳໃຫຍ່ໜຶ່ງຖິ້ມລົງໃນປ໋ອງທີ 3 (ລະດັບສຽງສູງ)*

ສັ່ນກະປ໋ອງນັ້ນຢ່າງເບົາໆ ກໍ່ຈະໄດ້ສຽງທີ່ຄ່ອຍ, ຖ້າຫາກສັ່ນກະປ໋ອງນັ້ນແຮງຂຶ້ນ ກໍ່ຈະໄດ້ສຽງລະດັບກາງ, ແຕ່ຖ້າຫາກສັ່ນກະປ໋ອງນັ້ນຢ່າງແຮງ ກໍ່ຈະໄດ້ລະດັບສຽງທີ່ດັງ. ຜູ້ທົດສອບຄວນເຝິກຊ້ອມ ການສັ່ນກະປ໋ອງ ຈົນກວ່າຈະສາມາດຄວບຄຸມສຽງຂອງມັນໄດ້ເສຍກ່ອນ.

ວິທີການບັນທຶກສຽງທີ່ເດັກໄດ້ຍິນ

ນີ້ແມ່ນວິທີໜຶ່ງໃນການສ້າງຕາຕະລາງ ເພື່ອບັນທຶກວ່າ ສຽງໃດແດ່ທີ່ເດັກໄດ້ຍິນ. ໃນຕາຕະລາງຈະມີການແບ່ງອອກເປັນ 2 ພາກສ່ວນສໍາລັບຫູແຕ່ລະຂ້າງ ແລະ ແຕ່ລະຂ້າງນັ້ນ ກໍ່ຈະມີຫ້ອງຂອງລະດັບສຽງຕໍ່າ, ສຽງກາງ ແລະ ສຽງສູງ.

ທ່ານຈະໝາຍໃສ່ແຕ່ລະຫ້ອງໃນການບັນທຶກ ຖ້າເດັກ ຫາກໄດ້ຍິນສຽງແຕ່ລະສຽງນັ້ນ, ເມື່ອມັນເປັນສຽງທີ່ຄ່ອຍ ກໍ່ຈະຂີດອ້ອມເປັນວົງມົນໜຶ່ງ, ຖ້າເປັນສຽງໃນລະດັບກາງ ກໍ່ຈະຂີດອ້ອມສອງວົງມົນທີ່ຊ້ອນກັນ ແລະ ຖ້າເປັນສຽງດັງແຮງ ກໍ່ຈະຂີດອ້ອມສາມວົງມົນຊ້ອນກັນ. ຖ້າຫາກເດັກບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຫຍັງໝົດ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະສັ່ນກະປ໋ອງແຮງແລ້ວກໍ່ຕາມ ຈະບໍ່ໄດ້ໝາຍວົງມົນໃສ່.

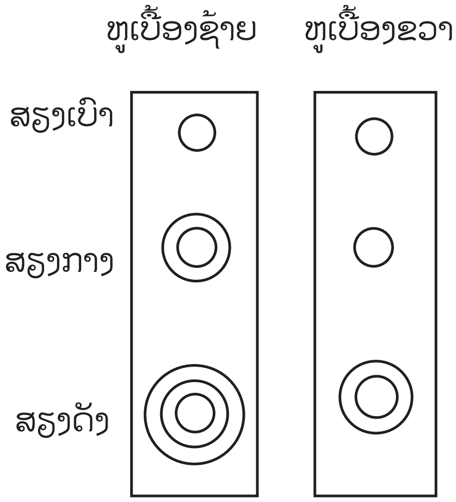

○ = ລະດັບສຽງຕໍ່າ ◎ = ລະດັບສຽງກາງ ◎ = ລະດັບສຽງສູງ

ການທົດສອບເດັກ

ຜູ້ຊ່ວຍ: ພະຍາຍາມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກດ້ວຍເຄື່ອງຫຼິ້ນຢ່າງໃຈເຢັນ. ເມື່ອເດັກກໍາລັງໃສ່ໃຈຕໍ່ກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນຢູ່ນັ້ນ ແລ້ວກໍ່ເອົາມືປົກປິດເຄື່ອງຫຼິ້ນນັ້ນໄວ້.

ຜູ້ທົດສອບ: ນໍາໃຊ້ກະປ໋ອງທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງລະດັບຕໍ່າໂດຍການປິດຝາກະປ໋ອງ ແລະ ສັ່ນກະປ໋ອງດັ່ງກ່າວ ປະມານ 3-4 ວິນາທີ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫູຂອງເດັກ ແຕ່ລະຂ້າງ. ທໍາອິດແມ່ນເຮັດເປັນສຽງທີ່ຄ່ອຍກ່ອນ.

ຜູ້ຊ່ວຍ ແລະ ພໍ່ແມ່: ສັງເກດເບິ່ງວ່າເດັກມີການຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບສຽງດັ່ງກ່າວ.

ຜູ້ຊ່ວຍ: ຖ້າຫາກເດັກມີການຕອບສະໜອງແມ່ນໃຫ້ຍົກຫົວເບົາໆ ເພື່ອເປັນການສັນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທົດສອບທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງວ່າ ເດັກມີການຕອບສະໜອງ.

ຜູ້ທົດສອບ: ຖ້າຫາກເດັກຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງຄ່ອຍນັ້ນ, ໝາຍໃສ່ຕາຕະລາງທີ່ຈັດໄວ້ນັ້ນ ດ້ວຍວົງມົນໜຶ່ງ ແລະ ກໍ່ຢຸດຕິການທົດສອບຫູເບື້ອງນັ້ນດ້ວຍລະດັບສຽງທີ່ຕ່ຳ.

ຖ້າຫາກເດັກບໍ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງທີ່ຄ່ອຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ແລ້ວກໍ່ສັ່ນກະປ໋ອງນັ້ນແຮງຂຶ້ນຕື່ມໜ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງລະດັບກາງໂດຍໃຊ້ເວລາປະມານ 3-4 ວິນາທີ ເຊັ່ນກັນ ພ້ອມທັງລໍຖ້າເບິ່ງວ່າເດັກຕອບສະໜອງ.

ຖ້າຫາກເດັກຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍ່ໝາຍໃສ່ຕາຕະລາງນັ້ນ ດ້ວຍສອງວົງມົນຊ້ອນກັນ ແລະ ຢຸດຕິການທົດສອບກັບຫູເບື້ອງນັ້ນ ດ້ວຍລະດັບສຽງດັ່ງກ່າວ. ຖ້າເດັກຫາກບໍ່ຕອບສະໜອງ ຕໍ່ລະດັບສຽງກາງ ກໍ່ສັ່ນກະປ໋ອງຕື່ມອີກ ເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງດັງ ໂດຍໃຊ້ເວລາ 3-4 ວິນາທີ ເຊັ່ນກັນ. ຖ້າເດັກຫາກຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງດັງນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ຂີດວົງມົນຊ້ອນກັນສາມຮອບ ໃສ່ຫ້ອງຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ.

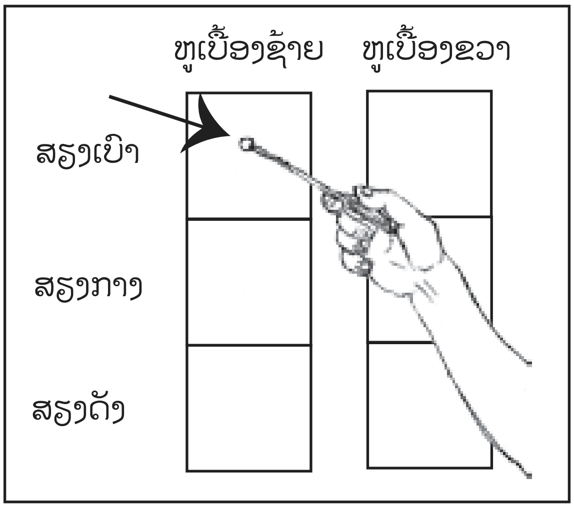

ຈະບໍ່ມີການຂີດວົງມົນ ຖ້າຫາກເດັກບໍ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງດັງກ່າວນັ້ນ.

ຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າ ໄດ້ມີການທົດສອບຫູທັງສອງເບື້ອງດ້ວຍລະດັບສຽງທັງສາມນັ້ນ ໝົດແລ້ວ.

- ລະດັບສຽງຕ່ຳ. (ປ໋ອງທີ່ມີບີ້ງໄມ້)
- ລະດັບສຽງກາງ (ປ໋ອງທີ່ມີແກ່ນໝາກຖົ່ວ)
- ລະດັບສຽງສູງ (ປ໋ອງທີ່ມີເມັດເຂົ້າ)

ເວລາທີ່ທ່ານສຳເລັດ

ປຽບທຽບເບິ່ງແບບຢ່າງໃນການທົດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງ ມັນອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນ.

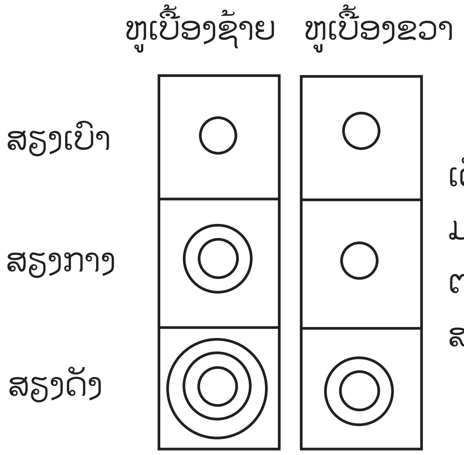

ເດັກຄົນນີ້ ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຕ່ຳຫຼາຍກວ່າສຽງສູງ.

ລະດັບສຽງສູງຕ້ອງດັງແຮງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາໄດ້ຍິນໄດ້. ຫູເບື້ອງຂວາຂອງລາວແມ່ນສາມາດຮັບຟັງໄດ້ດີກວ່າຫູເບື້ອງຊາຍ.

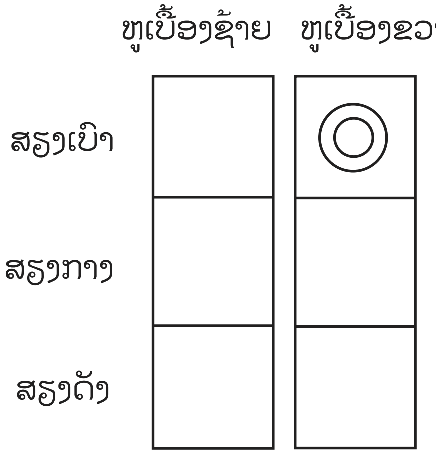

ເດັກຄົນນີ້ ແມ່ນພິການທາງຫູເກືອບສະໜິດ.

ຫູເບື້ອງຊ້າຍຂອງລາວແມ່ນບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງໃດເລີຍ, ແຕ່ຫູເບື້ອງຂວາຂອງລາວ ແມ່ນສາມາດໄດ້ຍິນພຽງເລັກໜ້ອຍແຕ່ພຽງສະເພາະກັບສຽງລະດັບສຽງຕ່ຳທີ່ດັງແຮງເທົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດ

ຜູ້ທີ່ເປັນ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຄວນຈະ

- ອູ້ມເດັກໄວ້ຢູ່ເທິງຕັກໃຫ້ແໜ້ນດີ ແຕ່ກໍ່ມີອິດສະລະພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເດັກສາມາດຫັນໄປມາໄດ້.
- ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາໃດໆ ຕໍ່ສຽງຕ່າງໆ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍຜູ້ທົດສອບທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ.

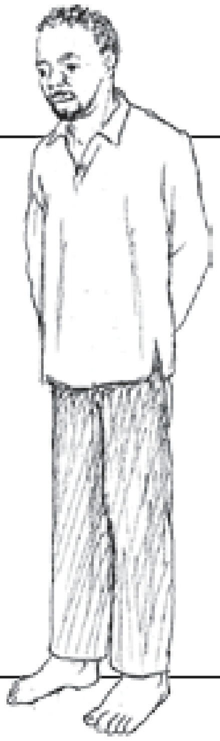

ຜູ້ທົດສອບຄວນຈະ

- ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງເດັກ.
- ສ້າງສຽງຂຶ້ນໂດຍທີ່ສຽງນັ້ນຕ້ອງຢູ່ລະດັບດຽວກັບໃບຫູຂອງເດັກ.
- ຢູ່ຫ່າງຈາກເດັກປະມານ 1 ແມັດ ໃນການສ້າງສຽງຕ່າງໆ.
- ສ້າງສຽງຂຶ້ນຢູ່ທາງເບື້ອງຊ້າຍ ແລະ ເບື້ອງຂວາຂອງເດັກ.

ຜູ້ຊ່ວຍຄວນຈະ

- ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກໃຫ້ຢູ່ກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນ.
- ໃຈເຢັນ ແລະ ມິດງຽບ.
- ບໍ່ແນມເບິ່ງຜູ້ທົດສອບທີ່ຢືນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ.
- ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາໃດໆຕໍ່ສຽງຕ່າງໆ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ຜູ້ທົດສອບ.

ເດັກສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄໍາເວົ້າບໍ?

ສຽງຂອງພາສາຄໍາເວົ້າມີຫຼາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເຊັ່ນ ສຽງໂຕ “ທ” (ເທີ), “ດ” (ເດີ) ແລະ “ສສສ໌...” ຈະເປັນສຽງສູງກວ່າ ສຽງ “ໂອ...”, “ອີ...” ແລະ “ມມມ໌...” (ເບິ່ງໜ້າທີ 49). ນີ້ກໍ່ໝາຍຄວາມ ວ່າ ລູກຂອງທ່ານ ອາດຈະສາມາດໄດ້ຍິນສຽງພາສາຄໍາເວົ້າໄດ້ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ.

ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ ຖ້າລູກຂອງທ່ານຫາກສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຄໍາເວົ້າທີ່ເປັນ ສຽງສູງ, ສຽງກາງ ຫຼື ສຽງຕໍ່າ ແລະ ລະດັບສຽງດັງພຽງໃດທີ່ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາຍາມສັງເກດ ເບິ່ງບັນດາສຽງຕ່າງໆທີ່ເດັກຄ້າຍຄືກັບວ່າ ເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນ ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວເວົ້າລົມນັ້ນ.

ເດັກອາດຈະຄ້າຍຄືວ່າ ເຂົ້າໃຈໃນຄໍາເວົ້າ ເມື່ອໃນກໍລະນີທີ່ມີສະຖານະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກເວົ້າກັບເດັກຄົນໜຶ່ງວ່າ “ຈັບເອົາໝາກບານ” ພ້ອມທັງຊີ້ມືໃສ່ ແລະ ແນມເບິ່ງ. ເດັກກໍ່ອາດຈັບເອົາໝາກບານນັ້ນ. ເຊິ່ງບາງເທື່ອເຂົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນດອກ ແຕ່ອາດໄດ້ເຫັນບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຊີ້ມືໃສ່ໝາກບານໜ່ວຍນັ້ນ.

ການຊອກຮູ້ວ່າ ເດັກສາມາດໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ, ແມ່ນສາມາດຮູ້ໄດ້ໂດຍການນໍາໃຊ້ວັດຖຸ ທີ່ເຂົາຄຸ້ນເຄີຍ 3 ຫຼື 4 ຢ່າງ ເຂົ້າໃນການຫຼິ້ນເກມ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງກິດຈະກໍາປະຈໍາວັນທີ່ເຂົາຮູ້ແລ້ວ. ເຮັດຄືແນວນີ້ 5 ຫາ 6 ຄັ້ງໃນການຊອກຮູ້ ຖ້າລູກຂອງທ່ານຫາກໄດ້ຍິນຊື່ຂອງວັດຖຸເຫຼົ່ານັ້ນ.

ລູກຂອງທ່ານອາດຈະຄ້າຍຄືກັບວ່າ ໄດ້ຍິນສຽງພຽງແຕ່ບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕະຫຼອດ. ນີ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ລູກຂອງທ່ານເປັນຄົນທີ່ດື້ດ້ານ. ເຂົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ຍິນທ່ານກໍ່ເປັນໄດ້. ມີຫຼາຍໆສິ່ງທີ່ສາມາດກະທົບໃສ່ເຂົາ ໃນການຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງນັ້ນ ເຊັ່ນ: ໄລຍະເວລາຂອງມື້, ຄວາມຫິວ ຫຼື ວ່າ ລູກຂອງທ່ານຮູ້ສຶກຄືແນວໃດ ໃນມື້ນັ້ນ. ການເປັນໄຂ້ໜາວ ແລະ ຫູມີການຕິດເຊື້ອກໍ່ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຟັງຂອງເດັກໃນໄລຍະຊົ່ວຄາວໄດ້.

ທໍາອິດ, ເວົ້າຄໍາດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາໃບ້ໃດໆ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຖ້າລູກຂອງທ່ານຫາກຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈໃນການໃຊ້ຄໍາເວົ້າພຽງແຕ່ຢ່າງດຽວ ກໍ່ໃຫ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນອີກ ພ້ອມທັງ ແນມເບິ່ງວັດຖຸດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຖ້າຫາກລູກຂອງທ່ານຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈອີກ, ກໍ່ໃຫ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າດັ່ງກ່າວອີກ ພ້ອມທັງແນມເບິ່ງວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ແລະ ຊີ້ມືໃສ່.

▶ ການກວດສອບສຽງເວົ້າທີ່ ແອນ້ອຍ ແລະ ເດັກສາມາດໄດ້ຍິນ

ໃນການກວດສອບພາສາຄຳເວົ້າ ແທນທີ່ຈະສັ່ນກະປ໋ອງ ເພື່ອສ້າງສຽງຂຶ້ນ, ຜູ້ທົດສອບ ຜັດຕ້ອງສ້າງສຽງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງຂອງເຂົາເອງ.

ໃນການທົດສອບດັ່ງກ່າວນີ້ ທ່ານຈະໃຊ້ສຽງຄື:

1. ສຽງ "ມມມ໌..." (ສຽງຕ່ຳ)
2. ສຽງ "ໂອ..." (ສຽງກາງ)
3. ສຽງ "ສສສ໌..." (ສຽງສູງ)

(ເບິ່ງໜ້າທີ 49 ວິທີອອກສຽງ.)

ສຽງທີ່ເບົານັ້ນ ຄວນຈະໃຫ້ມັນຄ່ອຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ບອກໃຫ້ຄົນທີ່ປົກກະຕິຟັງທ່ານ ແລະ ບອກທ່ານ ເມື່ອເຂົາສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ທ່ານເວົ້າອອກໄປຢ່າງເບົາໆນັ້ນ.

ການທົດສອບແບບນີ້ແມ່ນເຮັດແບບວິທີດຽວກັນກັບການທົດສອບຄວາມດັງ ຂອງສຽງ ແລະ ລະດັບຂອງສຽງ. ທ່ານອາດຈະເລີ່ມດ້ວຍລະດັບສຽງຕ່ຳທີ່ສຸດ "ມມມ໌..." ໂດຍສ້າງເປັນສຽງເບົາໆ ໃນໄລຍະເວລາ 3 ຫາ 4 ວິນາທີ, ທີ່ຢູ່ທາງເບື້ອງຫຼັງຫູເບື້ອງຊ້າຍຂອງເດັກ. ແລ້ວສືບຕໍ່ເຮັດວິທີເດີມ ຈາກສຽງທີ່ຄ່ອຍເປັນສຽງທີ່ແຮງຂຶ້ນ, ຈາກຫູເບື້ອງຊ້າຍໄປຫາຫູເບື້ອງຂວາ, ຈາກລະດັບສຽງຕ່ຳໄປຫາລະດັບສຽງສູງ. ແຕ່ຕ້ອງລະມັດລະວັງບໍ່ເພີ່ມລະດັບຂອງສຽງໃນຂະນະທີ່ທ່ານເພີ່ມຄວາມດັງຂອງສຽງຂຶ້ນ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກ

ເດັກສາມາດມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອການກວດສອບຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຟັງຂອງອ້າຍ ຫຼື ນ້ອງຊາຍ, ເອື້ອຍ ຫຼື ນ້ອງສາວ ແລະ ເດັກຄົນອື່ນໆໃນຊຸມຊົນ.

▶ ວິທີການກວດສອບເດັກທາລົກອາຍຸ 4 ເດືອນ ແລະເດັກໃຫຍ່ກວ່າ

- ເຮັດສຽງດັງກ້ອງຈາກກະປ໋ອງ ຫຼື ນ້ຳເຕົ້າທີ່ມີໝາກຫີນນ້ອຍຢູ່ເບື້ອງໃນ. ໂດຍທີ່ເດັກຄືບຄານເຂົ້າມາທາງຫຼັງຂອງເດັກແດງຢ່າງເບົາໆ. ຈົ່ງແນ່ໃຈສະເໝີວ່າ ເດັກບໍ່ແນມເຫັນກ່ອນ. ສັ່ນໃຫ້ເກີດສຽງກ້ອງທີ່ຢູ່ທາງເບື້ອງຫຼັງຂອງເຂົາ, ເຊິ່ງທຳອິດແມ່ນເລີ່ມຈາກເບື້ອງໃດເບື້ອງໜຶ່ງສາກ່ອນ ແລ້ວປ່ຽນໄປເບື້ອງອື່ນຕໍ່. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າແອນ້ອຍຕື່ນຕົກໃຈ.

- ເອີ້ນຊື່ເດັກທາລົກຈາກຫຼາຍໆບ່ອນທີ່ບໍ່ຊ້ຳກັນຢູ່ໃນຫ້ອງ. ພ້ອມສັງເກດເບິ່ງວ່າເຂົາ ຕອບສະໜອງຕໍ່ວິທີໃດໜຶ່ງ.

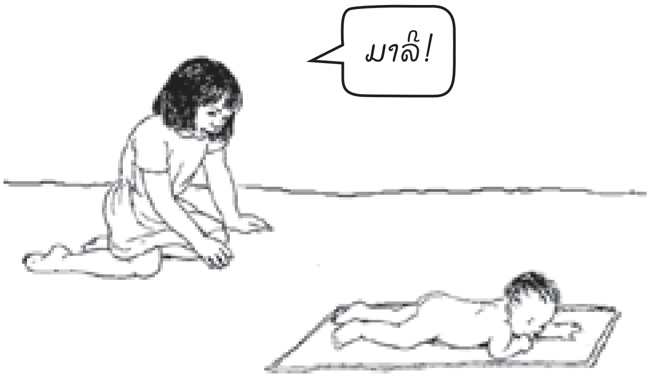

▶ ວິທີການກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງຂອງເດັກນ້ອຍ. ການຫຼິ້ນເກມ: ສັດໂຕນັ້ນແມ່ນໂຕຫຍັງ?

ໃຫ້ເດັກຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເວົ້າ ໂດຍໃຫ້ເຂົາຢືນຫ່າງຈາກແຖວຂອງເດັກນ້ອຍໃນໄລຍະຫ່າງ 4 ແມັດ. ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງເດັກແຕ່ລະຄົນຈະມີເດັກຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຖືປຶ້ມ ແລະ ສໍດໍາ.

ທໍາອິດ, ຜູ້ເວົ້າໃຊ້ສຽງແຮງຫຼາຍໃນການເອີ້ນ ຊື່ຂອງສັດທົ່ວໄປ. ເດັກນ້ອຍຈະກະຊິບບອກ ຊື່ສັດທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຂອງພວກເຂົາ ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ເດັກຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ ກໍ່ຈະຂຽນລົງ ໃສ່ແຜ່ນເຈ້ຍ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຜູ້ເວົ້າກໍ່ສືບຕໍ່ເວົ້າຊື່ສັດອື່ນໆ, ເຊິ່ງການເວົ້າແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງມິດງຽບຈົນກວ່າທີ່ເດັກນັ້ນ ໄດ້ກະຊິບບອກຄູ່ຂອງເຂົາແລ້ວ ແລະ ເດັກຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ ກໍ່ຈະຈົດທຸກໆຊື່ຂອງສັດທີ່ເດັກບອກໃຫ້ຂຽນ.

ຫຼັງຈາກຜູ້ທີ່ເວົ້ານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າຊື່ຂອງສັດຮອດ 10 ຊື່ແລ້ວ. ເອົາຄໍາເວົ້າຂອງເດັກທີ່ບອກໃຫ້ຂຽນ ລົງໃສ່ເຈ້ຍນັ້ນມາປຽບທຽບກັນ, ມີເດັກຄົນໃດບໍ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນຄໍາສັບເທົ່າທຽມກັບຄົນອື່ນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຍິນຊື່ສັດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງເຂົາອາດເປັນຜູ້ທີ່ມີບັນຫາທາງຫູໄດ້.

ຈະເຮັດແນວໃດກັບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້

ຖ້າຫາກລູກຂອງທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຈໍານວນໜຶ່ງ, ທ່ານສາມາດຊ່ວຍເຂົາຮຽນຮູ້ ໃຊ້ທັກສະການຟັງຂອງເຂົາໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຈົ່ງເບິ່ງໃນບົດຕໍ່ໄປໃນການພັດທະນາທັກສະການຟັງ. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບທັກສະການຟັງຂອງລູກຂອງທ່ານເປັນເວລາປະມານ 6 ເດືອນແລ້ວ, ຖ້າຫາກຜົນຂອງມັນຍັງຄືເກົ່າ, ຈົ່ງກວດສອບການຟັງຂອງເຂົາຄືນອີກ.

ການກວດສອບນັ້ນສາມາດເຮັດໃນສູນສຸຂະພາບໄດ້

ຄຣີນິກ ຫຼື ສູນສຸຂະພາບ ອາດຈະສາມາດທົດສອບຄວາມສາມາດໃນການໄດ້ຍິນຂອງລູກທ່ານໄດ້. ການທົດສອບປະເພດນີ້ ແມ່ນມີຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍ, ຖ້າທ່ານຫາກຄິດວ່າ ລູກຂອງທ່ານມີບັນຫາ ໃນການຟັງ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນບອກວ່າມີສຽງປະເພດໃດແດ່ ທີ່ລູກຂອງທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນ ຖ້າວ່າມີ.

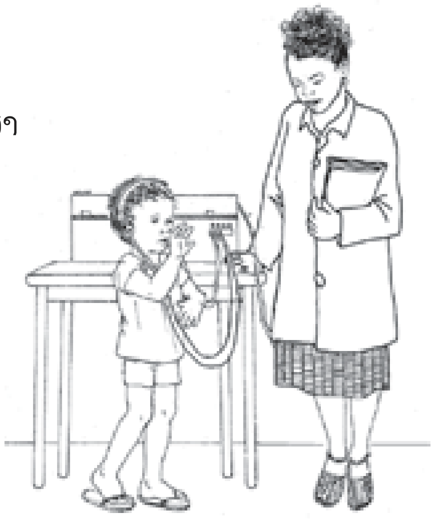

ຖ້າໂຊກບໍ່ດີ, ຄຣີນິກທີ່ສາມາດຟັງໄດ້ນັ້ນ ອາດຈະຢູ່ຫ່າງໄກ ຫຼື ມີລາຄາແພງເກີນໄປ. ແຕ່ການທົດສອບຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານນັ້ນ ຈະມີຄວາມຈໍາເປັນຫຼາຍ ຖ້າລູກຂອງທ່ານຈະໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍໃນການຟັງ.

ຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ມີການກວດສອບຄວາມສາມາດໃນການຟັງໃນສະຖານທີ່ ທີ່ເຂົາຄຸ້ນເຄີຍນັ້ນ, ເຂົາອາດຈະຮູ້ສຶກຢ້ານໜ້ອຍລົງ ແລະ ເຂົາກໍ່ຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາຖືກບອກໃຫ້ເຮັດ.